

374. Uram, mindent eltékozoltam

Füle Lajos
(1925-)

U - ram, min - dent el - té - ko - zol - tam,

Sem - mim sincs már ne - kem.____

Fá - rad - tan és a - lig re - mél - ve

Csen - dül fel é - ne - kem.____

2. Bizony, a kincs kár és szemét lett, Bizony, csalárd a szív! A porból hallgatom beszéded, És áldom, hogyha hív.

3. Keresztednél immár megállok, Szívemre csend borul. Bűnös fiad hisz már a vérnek, Amely szívére hull.

4. Uram, Te meghaltál, hogy éljek, Most én is meghalok. Temesd el bennem, ami földi, S veled feltámadok!

Füle Lajos